Downloaded via the EU tax law app / web

V?c C-2/08

Amministrazione dell’Economia e delle Finanze

a

Agenzia delle Entrate

v.

Fallimento Olimpiclub Srl

(žádost o rozhodnutí o p?edb?žné otázce podaná Corte suprema di cassazione)

„DPH – P?ednost práva Spole?enství – Ustanovení vnitrostátního práva zakotvující zásadu p?ekážky v?ci pravomocn? rozsouzené“

Shrnutí rozsudku

Právo Spole?enství – P?ímý ú?inek – P?ednost – Ustanovení vnitrostátního práva zakotvující zásadu p?ekážky v?ci pravomocn? rozsouzené

Právo Spole?enství vnitrostátnímu soudu neukládá, aby nepoužil vnitrostátní procesní normy spojující s ur?itým rozhodnutím p?ekážku v?ci pravomocn? rozsouzené, i kdyby to umož?ovalo napravit porušení práva Spole?enství vyplývající z dot?eného rozhodnutí. Podmínky napl?ování zásady p?ekážky v?ci pravomocn? rozsouzené na základ? zásady procesní autonomie vnitrostátních právních ?ád? ?lenských stát? spadají do p?sobnosti t?chto právních ?ád?, ovšem nesm?jí být mén? p?íznivé než ty, kterými se ?ídí obdobné situace vnitrostátní povahy (zásada rovnocennosti), ani nesm?jí být upraveny tak, že by v praxi nadm?rn? zt?žovaly nebo znemož?ovaly výkon práv p?iznaných právním ?ádem Spole?enství (zásada efektivity).

V tomto ohledu je výklad zásady p?ekážky v?ci pravomocn? rozsouzené, podle n?hož má ve sporech v da?ové oblasti pravomocn? rozsouzená v?c v jednom ur?itém p?ípad?, pokud se týká zásadního bodu spole?ného dalším v?cem, v tomto bod? závaznou povahu, i když se zjišt?ní provedená p?i této p?íležitosti vztahují k jinému zda?ovacímu období, neslu?itelný se zásadou efektivity. Takový výklad brání nejen tomu, aby bylo zpochybn?no soudní rozhodnutí, s nímž je spojena p?ekážka v?ci pravomocn? rozsouzené, i když toto rozhodnutí obsahuje porušení práva Spole?enství, nýbrž brání rovn?ž soudnímu p?ezkumu jakéhokoli jiného rozhodnutí p?íslušného da?ového ú?adu, které se týká téhož ú?astníka ?ízení a týchž skutkových a právních otázek ohledn? spole?ného zásadního bodu obsaženého v soudním rozhodnutí, s nímž je spojena p?ekážka v?ci pravomocn? rozsouzené, avšak jiného zda?ovacího období. Takové uplat?ování zásady p?ekážky v?ci pravomocn? rozsouzené by tedy m?lo za následek, že v p?ípad?, kdy by se soudní rozhodnutí, které se stalo kone?ným, opíralo o výklad norem Spole?enství o zneužívajících praktikách v oblasti dan? z p?idané hodnoty, který odporuje právu Spole?enství, by se nesprávné použití t?chto norem v každém novém zda?ovacím období opakovalo, aniž by bylo možné tento nesprávný výklad korigovat. Tak rozsáhlé p?ekážky ú?innému uplat?ování norem Spole?enství v oblasti dan? z p?idané hodnoty nelze rozumn? od?vodnit zásadou právní jistoty, a je tedy t?eba mít za to, že odporují zásad? efektivity.

Právo Spole?enství brání tedy tomu, aby za takových okolností bylo použito ustanovení

vnitrostátního práva zakotvující zásadu p?ekážky v?ci pravomocn? rozsouzené ve sporu týkajícím se dan? z p?idané hodnoty za zda?ovací rok, pro který dosud nebylo vydáno žádné kone?né rozhodnutí, pokud by toto ustanovení bylo na p?ekážku tomu, aby vnitrostátní soud rozhodující o tomto sporu bral v úvahu normy práva Spole?enství v oblasti zneužívajících praktik souvisejících s dot?enou daní.

(viz body 23–24, 26, 29–32 a výrok)

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

3. zá?í 2009(*)

„DPH – P?ednost práva Spole?enství – Ustanovení vnitrostátního práva zakotvující zásadu p?ekážky v?ci pravomocn? rozsouzené“

Ve v?ci C?2/08,

jejímž p?edm?tem je žádost o rozhodnutí o p?edb?žné otázce na základ? ?lánku 234 ES, podaná rozhodnutím Corte suprema di cassazione (Itálie) ze dne 10. ?íjna 2007, došlým Soudnímu dvoru dne 2. ledna 2008, v ?ízení

Amministrazione dell’Economia e delle Finanze,

Agenzia delle Entrate

proti

Fallimento Olimpiclub Srl,

SOUDNÍ DV?R (druhý senát),

ve složení C. W. A. Timmermans, p?edseda senátu, K. Schiemann (zpravodaj), P. K?ris, L. Bay Larsen a C. Toader, soudci,

generální advokát: J. Mazák,

vedoucí soudní kancelá?e: R. ?ere?, rada,

s p?ihlédnutím k písemné ?ásti ?ízení a po jednání konaném dne 22. ledna 2009,

s ohledem na vyjád?ení p?edložená:

– za Fallimento Olimpiclub Srl G. Tinelli, avvocato,

– za italskou vládu I. Bruni, jako zmocn?nkyní, ve spolupráci s P. Gentilim a W. Ferrante, avvocati dello Stato,

– za slovenskou vládu B. Ricziovou, jako zmocn?nkyní,

– za Komisi Evropských spole?enství E. Traversou a M. Afonso, jako zmocn?nci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 24. b?ezna 2009,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o p?edb?žné otázce se týká uplat?ování zásady p?ekážky v?ci pravomocn? rozsouzené ve sporu v oblasti dan? z p?idané hodnoty (dále jen „DPH“).

2 Tato žádost byla p?edložena v rámci sporu mezi Fallimento Olimpiclub Srl (Olimpiclub Srl v úpadku, dále jen „Olimpiclub“) a Amministrazione dell'Economia e delle Finanze (Správa hospodá?ství a financí, dále jen „finan?ní správa“) týkajícího se ?ty? dodate?ných platebních vým?r? v oblasti DPH ur?ených spole?nosti Olimpiclub za zda?ovací roky 1988 až 1991.

Vnitrostátní právní p?edpisy

3 ?lánek 2909 italského ob?anského zákoníku (codice civile), nazvaný „P?ekážka v?ci pravomocn? rozsouzené“, stanoví následující:

„Zjišt?ní obsažená v rozsudcích, které nabyly právní moci, jsou závazná ve všech ohledech pro ú?astníky ?ízení, jejich d?dice nebo jejich právní nástupce.“

4 Tento ?lánek byl Corte suprema di cassazione (Kasa?ním soudem) v jeho rozsudku ?. 13916/06 vyložen následovn?:

„[…] pokud se dv? ?ízení, v nichž proti sob? stojí tytéž strany, týkají téhož právního vztahu a pokud jedno z t?chto ?ízení bylo skon?eno soudním rozhodnutím, které nabylo právní moci, takto provedená zjišt?ní ve vztahu k této právní situaci nebo k ?ešení skutkových nebo právních otázek vztahujících se k zásadnímu bodu spole?nému ob?ma v?cem, která tak tvo?í logickou premisu, jež je nepostradatelná pro rozhodnutí obsažené ve výroku rozsudku, brání tomu, aby byl týž právní bod, nap?íšt? nesporný, znovu p?ezkoumáván, i když pozd?jší ?ízení sleduje ú?el, jenž je odlišný od toho, který byl p?edm?tem a ‚petitem' ?ízení prvního.“

Spor v p?vodním ?ízení a p?edb?žná otázka

5 Olimpiclub, spole?nost s ru?ením omezeným, jejímž p?edm?tem ?innosti je výstavba a správa sportovní infrastruktury, je vlastníkem komplexu sportovních za?ízení nacházejících se na pozemku náležejícím Italskému státu. Dne 27. prosince 1985 uzav?ela Olimpiclub s Associazione Polisportiva Olimpiclub (dále jen „Associazione“), neziskovým sdružením, jehož zakládající ?lenové byli v?tšinou držiteli obchodních podíl? ve spole?nosti Olimpiclub, smlouvu umož?ující Associazione užívat veškerá za?ízení dot?eného sportovního komplexu (dále jen „smlouva o výp?j?ce“). Jako protipln?ní m?lo Associazione zaprvé obstarávat platbu poplatku za užívání ve?ejného pozemku Italskému státu (?ástku placenou z titulu postoupení užívání pozemku), zadruhé vyplatit každý rok 5 milion? ITL jako úhradu ro?ních paušálních náklad? a zat?etí p?evést na Olimpiclub veškeré hrubé p?íjmy Associazione odpovídající celkovému objemu každoro?ních p?ísp?vk? jeho ?len?.

6 V roce 1992 p?ikro?ila finan?ní správa k ov??ení ve v?ci této smlouvy o výp?j?ce a dosp?la k záv?ru, že strany této smlouvy prost?ednictvím formáln? platného úkonu ve skute?nosti

sledovaly výlu?n? cíl obejít zákon, aby získaly finan?ní výhodu. Olimpiclub tím na neziskové sdružení p?enesla veškerá správn?právní b?emena, jakož i správu dot?eného sportovního komplexu, p?i?emž sou?asn? získala p?íjmy, které toto sdružení vytvá?elo v podob? p?ísp?vk? hrazených mu jeho ?leny, a tudíž nepodléhajících DPH. Protože finan?ní správa m?la za to, že smlouvy o výp?j?ce se strany v??i ní nemohou dovolávat, p?i?etla spole?nosti Olimpiclub veškeré hrubé p?íjmy stržené Associazione b?hem let, které byly p?edm?tem finan?ní kontroly, a následn? prost?ednictvím ?ty? dodate?ných platebních vým?r? opravila p?iznání k DPH p?edložená spole?ností Olimpiclub za zda?ovací léta 1988 až 1991.

7 Olimpiclub podala proti t?mto dodate?ným platebním vým?r?m žalobu ke Commissione tributaria provinciale di primo grado di Roma (Provin?ní da?ová komise prvního stupn? v ?ím?), která této žalob? vyhov?la, protože m?la za to, že finan?ní správa vylou?ila právní ú?inky smlouvy o výp?j?ce nesprávn?, jelikož neprokázala existenci podvodné dohody.

8 Finan?ní správa podala proti tomuto rozhodnutí odvolání ke Commissione tributaria regionale del Lazio (Regionální da?ová komise pro Latium), která dot?ené rozhodnutí potvrdila. Podle tohoto soudu finan?ní správa neprokázala existenci podvodného úmyslu obou stran, které uzav?ely smlouvu o výp?j?ce, p?i?emž d?vody, které je vedly k jejímu uzav?ení, mohly legitimn? vyplývat z nehospodá?ské povahy p?ímé správy p?evážn? sportovní ?innosti ze strany obchodní spole?nosti.

9 Proti tomuto rozhodnutí podala finan?ní správa kasa?ní stížnost k p?edkládajícímu soudu. Jelikož nad spole?ností Olimpiclub byl mezitím prohlášen úpadek, vystupuje jako žalovaný v ?ízení o kasa?ní stížnosti insolven?ní správce.

10 V rámci tohoto ?ízení se insolven?ní správce dovolával existence dvou rozsudk? Commissione tributaria regionale del Lazio, které nabyly povahy v?ci pravomocn? rozsouzené a jejichž p?edm?tem byly tytéž dodate?né platební vým?ry v oblasti DPH vydané na základ? téže da?ové kontroly ve spole?nosti Olimpiclub, ale vztahující se k jiným zda?ovacím lét?m, totiž rozsudku ?. 138/43/00 týkajícího se zda?ovacího období roku 1992 a rozsudku ?. 67/01/03 týkajícího se zda?ovacího období roku 1987.

11 I když se tyto rozsudky týkaly jiných zda?ovacích let, v nich provedená zjišt?ní, jakož i zvolené ?ešení m?ly být na základ? ?lánku 2909 italského ob?anského zákoníku, který zakotvuje zásadu p?ekážky v?ci pravomocn? rozsouzené, závazné i v p?vodním ?ízení.

12 Z p?edkládacího rozhodnutí vyplývá, že v da?ových v?cech byly italské soudy p?i výkladu ?lánku 2909 italského ob?anského zákoníku dlouho v?rné zásad? fragmentace ?ízení, podle níž si každý zda?ovací rok uchovává samostatnost ve vztahu k rok?m dalším a je p?edm?tem svébytného právního vztahu mezi da?ovým poplatníkem a státní pokladnou ve vztahu k p?edcházejícím i následujícím zda?ovacím lét?m, takže pokud jsou spory týkající se r?zných zda?ovacích let u téže dan? (i když se týkají podobných otázek) p?edm?tem samostatných rozsudk?, každý spor si zachovává svou samostatnost a rozhodnutí, kterým je skon?en, nezakládá ve vztahu ke spor?m souvisejícím s jinými zda?ovacími léty povahu p?ekážky v?ci pravomocn? rozsouzené.

13 Tento p?ístup se však v poslední dob? zm?nil, a to zejména v d?sledku opušt?ní zásady fragmentace ?ízení. Nap?íšt? se lze ?ešení plynoucího z rozsudku vydaného v ur?itém sporu, pokud se k n?mu vztahující zjišt?ní týkají podobných otázek, úsp?šn? dovolávat i v jiném sporu, a? se dot?ený rozsudek týká jiného zda?ovacího období, než je to, o které jde v ?ízení, v n?mž se tohoto rozsudku n?který ú?astník dovolává.

14 Protože oba rozsudky uvedené v bod? 10 tohoto rozsudku konstatovaly existenci platných

hospodá?ských d?vod? opodstat?ujících uzav?ení smlouvy o výp?j?ce mezi Associazione a Olimpiclub, a vyznívaly tedy ve prosp?ch posledn? uvedené spole?nosti, žalovaná v p?vodním ?ízení tvrdila, že kasa?ní stížnost musí být prohlášena za nep?ípustnou potud, pokud sm??uje k tomu, aby se znovu rozhodovalo o týchž skutkových i právních otázkách.

15 Práv? ve sv?tle t?chto skute?ností má p?ekládající soud za to, že je vázán dot?enými rozsudky, které kone?ným zp?sobem potvrzují skute?nou, legální a nepodvodnou povahu smlouvy o výp?j?ce. Uvádí však, že projevem toho by mohlo být, že by nemohl p?ezkoumat v?c v p?vodním ?ízení ve sv?tle právní úpravy Spole?enství a judikatury Soudního dvora ve v?cech DPH, zejména rozsudku ze dne 21. února 2006, Halifax a další (C?255/02, Sb. rozh. s. I?1609), a p?ípadn? konstatovat existenci zneužití práva.

16 P?edkládající soud bere v úvahu zvlášt? rozsudek ze dne 18. ?ervence 2007, Lucchini (C?119/05, Sb. rozh. s. I?6199), v n?mž Soudní dv?r rozhodl, že právo Spole?enství brání použití takového ustanovení vnitrostátního práva, které zakotvuje zásadu p?ekážky v?ci pravomocn? rozsouzené, jako je ?lánek 2909 italského ob?anského zákoníku, pokud toto použití brání vrácení státní podpory, která byla poskytnuta v rozporu s právem Spole?enství. P?edkládající soud uvádí, že se zdá, že tento rozsudek ilustruje ur?itou tendenci v judikatu?e Soudního dvora relativizovat zásadu p?ekážky v?ci pravomocn? rozsouzené a vyžadovat vylou?ení takové zásady tak, aby byla dodržena p?ednost ustanovení práva Spole?enství a bylo zabrán?no rozporu s nimi. P?edkládající soud odkazuje v tomto ohledu na rozsudky ze dne 1. ?ervna 1999, Eco Swiss (C?126/97, Recueil, s. I?3055); ze dne 28. ?ervna 2001, Larsy (C?118/00, Recueil, s. I?5063); ze dne 7. ledna 2004, Wells (C?201/02, Recueil, s. I?723), a ze dne 13. ledna 2004, Kühne & Heitz (C?453/00, Recueil, s. I?837).

17 Jelikož výb?r DPH hraje d?ležitou roli p?i tvorb? vlastních zdroj? Evropského spole?enství, p?edkládající soud si klade otázku, zda judikatura Soudního dvora vyžaduje, aby vnitrostátnímu rozsudku, který na základ? vnitrostátního práva nabyl povahu p?ekážky v?ci pravomocn? rozsouzené, nebyla p?iznávána závazná povaha. Ve v?ci v p?vodním ?ízení by použití ?lánku 2909 italského ob?anského zákoníku bránilo plnému uplatn?ní zásady boje proti zneužívání práva, kterou propracovala judikatura Soudního dvora v oblasti DPH jakožto nástroj mající zaru?it plnou ú?innost systému DPH upravenému právem Spole?enství, p?i?emž v tomto ohledu odkazuje tento soud na výše uvedený rozsudek Halifax a další.

18 Za t?chto okolností se Corte suprema di cassazione rozhodl p?erušit ?ízení a položit Soudnímu dvoru následující p?edb?žnou otázku:

„Brání právo Spole?enství použití takového ustanovení vnitrostátního práva, jako je ?lánek 2909 italského ob?anského zákoníku, které sm??uje k zakotvení zásady p?ekážky v?ci pravomocn? rozsouzené, pokud použití tohoto ustanovení vede k tomu, že je stvrzen výsledek, jenž je v rozporu s právem Spole?enství, a tím se ma?í jeho uplat?ování i v jiných oblastech, než jsou státní podpory (k nimž se vztahuje [výše uvedený] rozsudek Lucchini […]), zejména v oblasti DPH a zneužívání práva, k n?muž dochází s cílem neoprávn?n? se vyhnout dani, a to zejména se z?etelem na kritérium vnitrostátního práva, jak je vykládáno judikaturou [Corte suprema di cassazione], podle níž má v da?ových sporech pravomocn? rozsouzená v?c v ur?itém p?ípadu, týká-li se zásadního bodu spole?ného i jiným v?cem, závaznou povahu, co se tý?e této otázky, i když se zjišt?ní provedená p?i této p?íležitosti vztahují k jinému zda?ovacímu období?“

K p?edb?žné otázce

19 P?edkládající soud se v podstat? dotazuje, zda právo Spole?enství brání tomu, aby za takových okolností, jako jsou ty, o které jde v p?vodním ?ízení, bylo použito takové ustanovení vnitrostátního práva, jako je ?lánek 2909 italského ob?anského zákoníku, ve sporu týkajícím se

DPH za zda?ovací rok, pro který dosud nebylo vydáno žádné kone?né soudní rozhodnutí, v p?ípad?, kdy toto ustanovení bylo na p?ekážku tomu, aby tento soud bral v úvahu normy práva Spole?enství v oblasti zneužívajících praktik souvisejících s dot?enou daní.

20 Hned úvodem je t?eba zd?raznit, že k tomu, aby byla tato otázka zodpov?zena, je bez relevance, že p?edkládající soud podrobn? nevyložil d?vody, pro které má být možné pochybovat o skute?né, legální a nepodvodné povaze smlouvy o výp?j?ce.

21 Olimpiclub se dovolala zásady p?ekážky v?ci pravomocn? rozsouzené, jak je vykládána v italském právním ?ádu a popsána v bod? 13 tohoto rozsudku, za ú?elem tvrzení, že zjišt?ní o skute?né, legální a nepodvodné povaze smlouvy o výp?j?ce obsažené v d?ív?jších rozsudcích týkajících se jiných zda?ovacích období má závaznou a kone?nou povahu.

22 V tomto ohledu je namíst? p?ipomenout význam, který má jak v právním ?ádu Spole?enství, tak ve vnitrostátních právních ?ádech zásada p?ekážky v?ci pravomocn? rozsouzené. Za ú?elem zajišt?ní jak stability práva a právních vztah?, tak ?ádného výkonu spravedlnosti je totiž d?ležité, aby soudní rozhodnutí, která se po vy?erpání možných procesních prost?edk? nebo po uplynutí lh?t stanovených pro tyto procesní prost?edky stala kone?nými, již nemohla být zpochybn?na (rozsudek ze dne 30. zá?í 2003, Köbler, C?224/01, Recueil, s. I?10239, bod 38, a ze dne 16. b?ezna 2006, Kapferer, C?234/04, Sb. rozh. s. I?2585, bod 20).

23 Právo Spole?enství tudíž vnitrostátnímu soudu neukládá, aby nepoužil vnitrostátní procesní normy spojující s ur?itým rozhodnutím p?ekážku v?ci pravomocn? rozsouzené, i kdyby to umož?ovalo napravit porušení práva Spole?enství vyplývající z dot?eného rozhodnutí (viz výše uvedený rozsudek Kapferer, bod 21).

24 P?i neexistenci právní úpravy Spole?enství v dané oblasti spadají podmínky napl?ování zásady p?ekážky v?ci pravomocn? rozsouzené na základ? zásady procesní autonomie vnitrostátních právních ?ád? ?lenských stát? do p?sobnosti t?chto právních ?ád?. Tyto podmínky ovšem nesm?jí být mén? p?íznivé než ty, kterými se ?ídí obdobné situace vnitrostátní povahy (zásada rovnocennosti), ani nesm?jí být upraveny tak, že by v praxi nadm?rn? zt?žovaly nebo znemož?ovaly výkon práv p?iznaných právním ?ádem Spole?enství (zásada efektivity) (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Kapferer, bod 22).

25 Výše uvedený rozsudek Lucchini p?edcházející rozbor nezpochyb?uje. Tento rozsudek se totiž týkal zcela zvláštní situace, ve které šlo o zásady, jimiž se ?ídí d?lba pravomocí mezi ?lenskými státy a Spole?enstvím v oblasti státních podpor, kdy má Komise Evropských spole?enství výlu?nou pravomoc zkoumat slu?itelnost ur?ité státní podpory se spole?ným trhem (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Lucchini, body 52 a 62). V projednávané v?ci takové otázky d?lby pravomocí nevystávají.

26 V projednávané v?ci se otevírá konkrétn?ji otázka, zda je výklad zásady p?ekážky v?ci pravomocn? rozsouzené, na který odkazuje p?edkládající soud a podle n?hož má ve sporech v da?ové oblasti pravomocn? rozsouzená v?c v jednom ur?itém p?ípad?, pokud se týká zásadního bodu spole?ného dalším v?cem, v tomto bod? závaznou povahu, i když se zjišt?ní provedená p?i této p?íležitosti vztahují k jinému zda?ovacímu období, slu?itelný s principem efektivity.

27 V tomto ohledu je t?eba p?ipomenout, že Soudní dv?r již rozhodl, že každý p?ípad, v n?mž vyvstává otázka, zda vnitrostátní procesní ustanovení znemož?uje nebo nadm?rn? zt?žuje použití práva Spole?enství, musí být analyzován s p?ihlédnutím k místu tohoto ustanovení v ?ízení jako celku, k jeho pr?b?hu a k jeho zvláštnostem u r?zných vnitrostátních soudních orgán?. Z tohoto hlediska je namíst? p?ípadn? zohlednit základní zásady vnitrostátního soudního systému, jako nap?íklad zásadu ochrany práv obhajoby, zásadu právní jistoty a ?ádný pr?b?h ?ízení (rozsudek

ze dne 14. prosince 1995, Peterbroeck, C?312/93, Recueil s. I?4615, bod 14).

28 Je tedy namíst? specificky zkoumat, zda shora zmín?ný výklad ?lánku 2909 italského ob?anského zákoníku lze od?vodnit s ohledem na ochranu zásady právní jistoty, s p?ihlédnutím k následk?m, které z toho vyplývají pro uplat?ování práva Spole?enství.

29 V tomto ohledu musí být konstatováno, jak to ostatn? ?iní samotný p?edkládající soud, že dot?ený výklad brání nejen tomu, aby bylo zpochybn?no soudní rozhodnutí, s nímž je spojena p?ekážka v?ci pravomocn? rozsouzené, i když toto rozhodnutí obsahuje porušení práva Spole?enství, nýbrž brání rovn?ž soudnímu p?ezkumu jakéhokoli jiného rozhodnutí p?íslušného da?ového ú?adu, které se týká téhož ú?astníka ?ízení a týchž skutkových a právních otázek ohledn? spole?ného zásadního bodu obsaženého v soudním rozhodnutí, s nímž je spojena p?ekážka v?ci pravomocn? rozsouzené, avšak jiného zda?ovacího období.

30 Takové uplat?ování zásady p?ekážky v?ci pravomocn? rozsouzené by tedy m?lo za následek, že v p?ípad?, kdy by se soudní rozhodnutí, které se stalo kone?ným, opíralo o výklad norem Spole?enství o zneužívajících praktikách v oblasti DPH, který skute?n? odporuje právu Spole?enství, by se nesprávné použití t?chto norem v každém novém zda?ovacím období opakovalo, aniž by bylo možné tento nesprávný výklad korigovat.

31 Za t?chto okolností je t?eba uzav?ít, že tak rozsáhlé p?ekážky ú?innému uplat?ování norem Spole?enství v oblasti DPH nelze rozumn? od?vodnit zásadou právní jistoty, a je tedy t?eba mít za to, že odporují zásad? efektivity.

32 Na položenou otázku je tedy t?eba odpov?d?t, že právo Spole?enství brání tomu, aby v okolnostech, jako jsou okolnosti v?ci v p?vodním ?ízení, bylo použito takové ustanovení vnitrostátního práva, jako je ?lánek 2909 italského ob?anského zákoníku, ve sporu týkajícím se DPH za zda?ovací rok, pro který dosud nebylo vydáno žádné kone?né rozhodnutí, pokud by toto ustanovení bylo na p?ekážku tomu, aby vnitrostátní soud rozhodující o tomto sporu bral v úvahu normy práva Spole?enství v oblasti zneužívajících praktik souvisejících s dot?enou daní.

K náklad?m ?ízení

33 Vzhledem k tomu, že ?ízení má, pokud jde o ú?astníky p?vodního ?ízení, povahu inciden?ního ?ízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu p?ed p?edkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech ?ízení p?íslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé p?edložením jiných vyjád?ení Soudnímu dvoru než vyjád?ení uvedených ú?astník? ?ízení se nenahrazují.

Z t?chto d?vod? Soudní dv?r (druhý senát) rozhodl takto:

Právo Spole?enství brání tomu, aby v okolnostech, jako jsou okolnosti v?ci v p?vodním ?ízení, bylo použito takové ustanovení vnitrostátního práva, jako je ?lánek 2909 italského ob?anského zákoníku, ve sporu týkajícím se dan? z p?idané hodnoty za zda?ovací rok, pro který dosud nebylo vydáno žádné kone?né rozhodnutí, pokud by toto ustanovení bylo na p?ekážku tomu, aby vnitrostátní soud rozhodující o tomto sporu bral v úvahu normy práva Spole?enství v oblasti zneužívajících praktik souvisejících s dot?enou daní.

Podpisy.

* Jednací jazyk: italština.